

Publicerad 2009-05-22 13:33 av Tea Alex

Det är inte lätt att komma tillbaka.

När du minst anar det

Och orken skulle komma, det hade de lovat. De hade skrivit det på vita pappersark och spridigt ut i lägenheten. Frisk! stod det med stora, svarta bokstäver - FRISK och ja - det var och hon och ja - det blev hon och ja, det skulle hon fortsätta vara. Den kom ibland och hälsade på, den där gnagande känslan av att något var fel i kroppen, det domnade lite i händerna, kring fingertopparna pirrade det av något som inte kunde vara annat än ett sjukdomstecken. Hon baddade händerna i ljummet vatten, smorde sina fötter och la sig för att sova. Sova bort all rädsla, denna vidriga känsla av att vara för ung för den situationen man är i. "Det är när man är gammal man är sjuk", intalade hon sig. "Det har de ju sagt på Förnedringskassan". Och våren kom och våren gick och höstarna var svala och behagliga. På balkongen, den med solrosorna, var luften mild och skratten från grannens barn studsade mot blå lobeliablåd.

Lobelia var det ja, lobelia.

Det är planteringsdags - igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tea Alex med Poeter.se id #23318 innehar upphovsrätten